



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3195/2023
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Лазић, адвокат из ..., против туженог GI „GROUP HR SOLUTIONS“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Милан Ивошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5153/22 од 31.05.2023. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5153/22 од 31.05.2023. године у ставовима другом и трећем изреке и пресуда Основног суда у Шиду П1 43/2020 од 29.09.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се **ПОНИШТИ** решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 20.02.2020. године, као и да се обавезе тужени да тужилци плати трошкове поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужила да туженом на име трошкова целог поступка плати износ од 225.250,00 динара у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 43/2020 од 29.09.2022. године, усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог о отказу уговора о раду тужилци број .. од 20.02.2020. године и обавезан тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 195.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5153/22 од 31.05.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и решење о трошковима поступка из првостепене пресуде делимично преиначено тако што је одбијен захтев

тужиље за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 179.100,00 динара. Ставом другим изреке, је одлучено да се у преосталом делу жалба туженог одбија и првостепена пресуда у преосталом делу потврђује, а ставом трећим је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставовима другом и трећем изреке, како произлази из навода ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – др. Закон), Врховни суд је оцено да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни остале битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. ЗПП због којих се ревизија може изјавити. Ревизијом се указује да су у првостепеном поступку учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. и из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, међутим, како сходно одредби члана 407. ЗПП то нису разлози због којих ревизија може да се изјави, ро ови наводи нису цењени.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је са туженим 09.08.2019. године, закључила уговор о раду којим је засновала радни однос на одређено време због повећања обима посла у трајању од 365 дана, као ... радник са местом рада у У члану 1. став 3. уговора је наведено да ће тужила ове послове обављати у НИС а.д. Нови Сад, а на основу уговора о набавци услуга од 06.12.2017. године са пратећим анексима, закљученог између туженог као извршиоца и НИС а.д. Нови Сад, као наручиоца. Чланом 18. став 3. уговора предвиђено је да у случају да се смањи привремено повећани обим посла, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду. Тужила на основу овог уговора, као и у претходних осам година, на основу уговора које је закључивала са различитим агенцијама, радила на бензинској станици НИС а.д. Нови Сад у Оспореним решењем од 20.02.2020. године, тужени је тужили отказоа уговор о раду закључно са 29.02.2020. године, због смањења обима посла, применом члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 18. уговора о раду, са образложењем да је дошло до смањења обима посла.

Нижестепени судови су оценили да оспорено решење не садржи разлоге због којих је тужили отказан уговор о раду на одређено време пре истека рока на који је закључен, већ је само наведено да се то чини због смањења обима посла, као и да тужени није пружио доказе да је до овог смањења заиста дошло, односно да је дошло до престанка потребе за даљим радним ангажовањем тужиле.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Чланом 37. став 1. Закона о раду, прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Чланом 175. став 1. тачка 1. истог закона, прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Тужила и тужени, као агенција за запошљавање, су 09.08.2019. године, закључили уговор о раду на одређено време због повећања обима посла у трајању од 365 дана за послове ... радника са местом рада у ..., уговорено је да ће тужила те послове обављати у НИС а.д. Нови Сад на основу уговора о набавци услуга од 06.12.2017. године, закљученог између туженог као агенције за запошљавање и извршиоца и НИС а.д. Нови Сад као наручиоца, тужила се потписујући уговор о раду сагласила и са применом члана 18. став 3. тог уговора, односно сагласила се да у случају да се смањи привремено повећани обим посла, тужени може да откаже уговор о раду, што значи да је тужила прихватила да време трајања њеног радног односа може бити и краће, т.ј. да јој радни однос може престати пре истека рока за који је закључен у случају да се смањи привремено повећани обим посла, па како је дошло до смањења обима посла, ступањем на снагу Закона о агенцијском запошљавању (Сл. гласник РС бр. 86/2019), чије се одредбе сходно члану 41. примењују од 01.03.2020. године, због чега је наручилац отказао уговор о набавци услуга туженом, о чему је тужени приложио доказ, то је тужени могао да откаже уговор о раду тужилји и пре истека рока за који је радни однос заснован, због смањења обима посла.

С обзиром на изложено, оспорено решење туженог о отказу уговора о раду тужилји је законито, иако је тужилји радни однос престао пре истека рока за који је заснован. Наиме, у ситуацији када је због почетка примене Закона о агенцијском запошљавању свим запосленима који су се запослили преко туженог у малопродајним објектима НИС а.д. Нови Сад, престао радни однос јер више није постојала могућност запошљавања преко агенције, а услед чега је код туженог дошло до смањеног обима посла, то је тужилји радни однос могао да траје краће од уговореног, јер је радни однос везан за обим послова због којих је и закључен сходно одредби члана 37. став 1. Закона о раду. Такође када запослени са послодавцем закључи уговор о раду на одређено време, тако што се време трајања радног односа ограничи на начин да се у случају да се смањи привремено повећани обим посла, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, то нема сметњи да тако закључени уговор о раду буде отказан и запосленом престане радни однос и пре истека рока на који је заснован.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Тужени је успео у поступку, због чега му сходно члановима 153. став 1. 154, 163. став 2. ЗПП, припадају тражени трошкови поступка. Висина је одмерена на име тражених и одређених трошкова за радње предузете преко пуномоћника из реда адвоката, за које је Врховни суд оценио да су биле нужне ради вођења спора и то на име састава одговора на тужбу и једног образложеног поднеска од 09.12.2020. године од по 16.500,00 динара, за заступање на шест одржаних рочишта од по 18.000,00

динара, приступ на једно неодржано рочиште од 9.750,00 динара, састав жалбе и ревизије од по 33.000,00 динара, као и на име судских такси на жалбу и одлуку другостепеног суда по жалби у износу од 2.500,00 динара, таксе на ревизију у износу од 5.000,00 динара и таксе на одлуку по ревизији у износу од 7.500,00 динара, све одмерено према важећој Адвокатској тарифи и Тарифи о судским таксама из Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“, бр.95/2018).

По оцени Врховног суда, трошкови састава поднесака од 07.09.2020. године, 17.03.2021. године и 28.02.2022. године, туженом нису били нужни за вођење поступка због чега му ти трошкови нису досуђени.

На основу изложеног, применом члана 165. став 2. ЗПП донета је одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић